

Oppepper

Thuis of op je werk, een Oppepper maakt je sterk

Nummer 23-4

In de Bijbel, in 1 Koningen 4 staat het verhaal opgetekend van de vrouw uit Sunem en de profeet Elisa. De vrouw had een zoon, die onverwachts stierf. Het zal je maar overkomen. Iets ergers kan toch niet gebeuren? Maar de vrouw wist direct wat ze moest doen. Ze had geloof. Ze raakte niet in paniek. Ze legde haar dode zoon op het bed van de profeet en ging naar hem op zoek. Toen die haar zag aankomen vroeg hij haar: "Gaat alles goed?" Natuurlijk niet. De zoon was dood. Het licht was uitgegaan. Het leven was weg. Maar de vrouw had een andere houding. Ze zei: "Alles is goed!" Wat bedoelde ze? Begreep ze misschien toch niet goed wat er gebeurd was? Nee, ze begreep het heel goed. Maar ze had vertrouwen. Wat een strijd, wat een dilemma.

Deze vrouw had een groot geloof. Ze wist dat alles in Gods handen was. Toen stortte ze haar hart uit voor de profeet en vertelde ze hem over het duistere dal waar ze doorheen trok. De man van God kwam onmiddellijk in actie en de zoon kwam weer tot leven.

Wat een houding, wat een overwinning.

Een grote verleiding

Het overgeven van onze problemen aan God en ze toevertrouwen aan Zijn liefdevolle zorg is niet makkelijk. Wij weten dat God voor ons zorgt. Wij hebben zijn beloften gelezen, wij geloven in Hem en hebben Zijn zorg reeds vele malen mogen ervaren. En toch twifelen we maar al te snel aan Zijn kracht als we ons opeens in nieuwe en onverwachte stormen bevinden. Meestal bidden we dan direct en vragen we God om hulp en terwijl we bidden worden we omgeven door een gezegend gevoel van Gods heilige aanwezigheid. Onze vermoeide geest komt tot rust. Maar dan openen wij onze ogen en begint het gevecht opnieuw. De onzekerheid grijnst ons weer venijnig aan en het probleem is er nog steeds. Er is niets veranderd. Of is God misschien toch aan het werk in de geheime plaatsen van de Geest, maar vraagt Hij van ons om Hem te vertrouwen? Heeft Jezus niet gezegd dat er zelfs geen musje op de grond valt zonder dat onze Hemelse Vader er van weet? God wil ons rust geven. Het is nooit Zijn wil dat wij als angstige vogeltjes rondfladderen, terwijl Hij heeft gezegd: "Vrees niet, want Ik ben met jullie, zelfs tot aan het einde van deze wereld!" Wij moeten leren om onze zorgen waarlijk bij God achter te laten. Om ze niet direct na ons gebed weer op onze schouders te laden. De verleiding is groot om het probleem zelf van alle kanten te bekijken en ondanks onze gebeden toch koortsachtig te zoeken naar een uitweg. Je kunt tenslotte niet werkeloos toekijken en niets doen? Dat klopt. Wij moeten inderdaad iets doen. Wij moeten vertrouwen. Wij moeten geloven dat God Zijn beloften zal nakomen. Dat Hij zal antwoorden en ons zal laten zien wanneer en of wij zelf iets kunnen doen. En dat is niet makkelijk voor onze menselijke geest die alles onder controle wil hebben.

Dit is de essentie van het geloof. Je vertrouwt op God, terwijl je de antwoorden niet hebt. Je hebt vrede, terwijl je midden in het duister loopt. Je straalt blijdschap uit terwijl alles rondom je uit elkaar lijkt te vallen.

De Heer is het licht in onze duisternis. God vraagt van ons dat wij erop vertrouwen dat Hij naast ons staat en dat Hij het duister zal verjagen met een knip van Zijn vingers, als de situatie er rijp voor is.

Vertrouw op Zijn liefde. Geloof dat Hij ons als een waarachtige Vader zal beschermen, zal leiden, zal genezen.